

Jenni Grönqvist

Terminen talvi

nurinperinsuruja, hanaelämänvettä

Terminen talvi

nurinperinsuruja, hanaelämänvettä

Jenni Grönqvist

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-951-568-078-5

|

Päivät, pilvet, yöt

Päivät kuin päästä vedettävät sängyt

himmeään väriset peiteleivokset, keoiksi kasatut
unelmat

melkein valoisa paikka olla

kerron nämä samat kaikille

Tummii, päivä kouristuu kuin kämmen

unelmat revitään rikki, lattian kansa varjoutuu
nurkkiin,

käy hahmoiksi uniin, kuiskii iholla, lihaistaa pelot

Kerjuulla roikkuva elämä, pilvet, syvänmustat
lammikot poskien päällä,

ja niiden ohi kuten aamulla painajainen, leivosten
hetki

kerron senkin kaikille, ratkeilen sanoja
saumoista

Kauniit perheet

Kauniit perheet

asuvat taloissa

joiden pihalla yksi polkupyörä makaa,

muut seinää vasten

keittiöissä

muruja

vaaleaa, tummaa

Onnelliset perheet katsovat iltaisin ruutuja

huoneissaan

hiljaa

sunnuntaiaamuna olohuoneen ikkunan vieressä

sanoo perheelleen

lumen pudotti

Piti

Piti istua kaksin missä

kiire olisi keitetty kahviksi

kukaan ei solmisi maton päissä luikertelevia lankoja
leteiksi

letittämätön kaksin juotu kahvi

pompitut hangella

meistä pois

Se piti olla.

Kuolla voi niin monella tapaa

Käsi silittää ohi
poskenrajaa, niskaa
kai minua, kai jotain muuta

Katse kulkee ohi
käsiini tai niistä pois
mitä olet tehnyt tai ollut tekemättä
ei se kuka olen,
tulen olemaan,
haluaisin olla,
halusin olla

Ei ken vaan se
joka

Ääni kuuluu
ne kaiut, jotka kenenkin korviin tarttuvat

tuulikellon kilinää

ääntä kyllä, ei juuri muuta siis ketään

Kuolla voi niin monella tapaa.

Fyysinen on niistä helpoin.

Se kenelle ei soiteta

Olen kuu
olen tähti
riippunutta lihaa
hiki
halu, joka lähti

Olen maalaus kuolevine silmineen
ohimenevä ajatus, jossa kävellään jokeen
syleilyn kokoinen kolo sielun ullakolla
se kenelle ei soiteta

ja silti

Olen

Kihartuu

Auratut urat, askelten raiteet

viettyvä katu

puiden nokat kohti ja ohi

raiteiden yli viedyt rattaat, katkotut urat

yksi tasainen tai monta mutkittelevaa

yhä viettyvä tie,

viettelevä rataan jälki

kihartuu

tie kävelee

Lauseet, jotka alkavat Ja

Ei sanoja
paitsi Ne
joita ei lausuta
ei kuulla

Eikä lauseita
paitsi Ne
jotka ehkä alkavat
ehkä eivät koskaan pääty
sekä ne, joilla ei ole alkua eikä loppuakaan
vain keskivartalo,
kiinteä ja tiivis

Ja
tietysti ne
jotka päättyvät sanaan
Ja

On tilaa odottaa

tilaa jatkaa

katsoa kauas

sinne missä ei näy rantaa

eikä metsää puilta

Tai

paljon muutakaan

Ero ei ole pelkkää lyriikkaa, se on ex-puolison parittomia sukkia ja ranteidenviiltomusiikkia radiosta. Kokoelma ei kaunistele, eikä liioin kauhistele, se yksinkertaisesti marssittaa esiin eron jälkeisiä arjen koruttomuuksia. Maanantaiaamun iltana kello kymmenen ja yksitoista voi matka huomiseen, ystävän lupaamaan parempaan päivään, tuntua loputtoman pitkältä sarjalta väärin paitoihin itkettyjä nurinperinsuruja.

Sillä:

Kuolla voi niin monella tapaa. Fyysinen on niistä helpoin.

www.bod.fi